

Gidersin

– dursun-yesil · 11 Eylül 2010

İnsanın alası içte olurmuş.
Görmek için arar, akar gidersin.
Hayvanın alası dışta olurmuş.
Başına ip takar, çeker gidersin. Düşersin, namussuz biri eline.
Sahip olmaz bir gün dine, diline.
Merhem bulup çalmaz kendi keline.
Hayat acısıyla, çöker gidersin. Ne iş bilir ne de yöntemi sorar.
Yola girmek bilmez, çalıya karar.
Anan, baban ne de kardeşin arar.
Her gün gözyaşını döker gidersin. Bir gün, bir ay değil, ömür tükenir.
Laf anlamaz, işe gitse yekindir.
Kalabalık görse girmez çekinir.
Tek tek, ahlarını eker gidersin. Töreymiş, namusmuş susturur bizi.
Hal hatır sayarken, bastırır sözü.
Gören gözler varsa alınır sezi.
Nalet halkasını takar gidersin. Yarı aç, yarı tok sabahlar olur.
Biraz kendine gel, Azrail bulur.
Kimsesiz bulunca ağzından solur.
Engelleri geçer, seker gidersin. Sofraya otursan, azara başlar.
Suçlu suçsuz her an anlamaz haşlar.
Dursunî'yi yolda görünce dışlar.
Dert yüküyle saldan bakar, gidersin.

Dursun Yeşil –2008